

Meditatie

Jehovah is koning

De HEERE regeert, dat de volken beven. Hij zit tussen de cherubim. Psalm 99:1.

Deze Psalm begint met een machtige uitspraak: *De HEERE regeert*. Jehovah, de God van het verbond met Israël, is Koning. Hij is niet alleen een Koning ver weg in de hemelse heerlijkheid. Hij is Koning te midden van Zijn volk, want: *Hij zit tussen de cherubim*. Hij heeft Zijn troon in het midden van Israël neergezet en zit als Koning op de Ark van het verbond tussen de cherubim. *De HEERE regeert*, zegt de dichter van deze Psalm. Hij houdt de teugels van het wereldbestuur in Zijn hand. Hij bestuurt alle dingen. Hij doet dit te midden van het woeden van de volken. Zo willen de beste taalkenners hier het woord *beven* verstaan. Zij verwijzen naar Psalm 2:1, waar we lezen: *Waarom woeden de heidenen en bedenken de volken ijdelheid*. Het is de machtige boodschap van Psalm 99 dat de Heere regeert in het midden van de woedende volken. Volken, die volgens Psalm 2 woeden tegen *de Heere en Zijn Gezalfde*.

De boodschap van Psalm 99 is een rijke troost te midden van alle dreiging en onrust. Het is het houvast van de kerk van alle eeuwen geweest. En de Heere geve, dat het ook ons houvast mag zijn. We kunnen wel zeggen, dat we in onze dagen te midden van woedende volken leven. Regiems zijn omver geworpen; nieuwe machten zijn opgestaan; het evenwicht verstoord en zekerheden

weggefallen. Er hebben waarschijnlijk nog nooit in zo'n korte tijd zulke verschuivingen van machten in onze wereld plaats gevonden. Er heersen overal grote spanningen. Of je nu kijkt naar Oekraïne of Rusland, Afghanistan of Pakistan, Irak of Syrië, Israël of Gaza, overal ontmoeten we woedende volken. Het bezet ons met onzekerheid en vrees. Vooral het optreden van IS vervult met vrees en ontzetting. We zien waartoe de mens in staat is als God Zijn weerhoudende hand van ons wegneemt.

De boosheid van satan en de verdorvenheid van de mens zijn twee geweldige machten. Wanneer die niet meer door God in de toom gehouden worden, gebeuren er vreselijke dingen. We zien dan dingen gebeuren die op de eindtijd wijzen.

Waar is in zo'n wereld nog houvast te vinden? Het ware houvast is alleen te vinden in wat Psalm 99 zegt: *De HEERE regeert*. Niet de duivel, niet de wreedheid van IS, maar de Heere regeert. Jehovah is Koning! Dit maakt het echter voor velen niet gemakkelijker, maar moeilijker. Moet ik bij alles wat er gebeurt denken dat God regeert? Kan er onder de regering van God dan zoveel kwaad gebeuren? Waarom verhindert Hij dit niet? Waarom laat God dit allemaal gebeuren? Op al die vragen omtrent de Godsregering heeft de dichter van de

De maand november met wellicht herfststormen herinnert ons eraan dat het einde van het jaar in zicht komt. Dat laat het verschijnen van ons blad ook zien. Het volgende nummer zal immers het Kerstnummer zijn, dat ook dit jaar in kleur zal verschijnen en in een grote oplage in allerlei gemeenten wordt verspreid. Hebt u voor uw Kerstfeestviering in gemeente of kring nog extra nummers nodig, bestel ze dan bij de penningmeester of vermeldt uw adres en het aantal dat u nodig hebt op onze website www.krachtnaarkruis.nl

Onze oud medewerker ds M J Arntzen overleed onlangs op 102 jarige leeftijd. We condoleren zijn kinderen, klein-en achterkleinkinderen met dit verlies. We weten onze broeder in Gods Handen en zijn dankbaar voor zijn inzet voor ons blad en zijn toelozende ijver voor de verkondiging van ons reformatorische erfgoed. Hij bleef pal staan voor de waarheid Gods en de gereformeerde belijdenissen.

We hebben in goed overleg met de drukker besloten als bestuur voor een nieuwe lay-out te kiezen. U ziet het al in dit nummer. Uiteraard gaat het ons als bestuur en redactie om een nog betere leesbaarheid van ons blad. Daarom hebben we gekozen voor deze letter en deze lay-out. Het gevolg daarvan is wel dat we ditmaal met 12 pagina's uitkomen. Uiteraard heeft dit ook gevolgen voor de drukkosten en de kosten van verzending. Wij hebben dat er graag voor over als dit onze lezerskring ten goede komt en wij u hiermee ten dienste kunnen zijn.

Eindredacteur
ds J Oosterbroek

Psalm maar één antwoord, namelijk: *Hij is heilig!* Het is als het ware door heel de Psalm geweven. Steeds is het antwoord: *want de HEERE, onze God is heilig.* Dit antwoord moest voor ons voldoende zijn. Het leert ons dat God nooit iets doet wat met Zijn heiligheid in strijd is. Al begrijpen wij veel dingen niet, maar dit moeten we weten: *De HEERE is heilig.* Voor het geloof is dit genoeg. Het zegt: *Bij U mijn God, is het onrecht nooit gevonden.*

De psalmdichter weet vooral ook één ding met zekerheid. *De HEERE regeert!* Hij regeert temidden van de woedende volken en te midden van al de raadselen van ons leven. Hij weet nog meer. Hij zegt: *Hij zit tussen de cherubim.*

De troon waarop Jehovah als Koning zat, was de Ark van het verbond in het Heilige der heiligen. Op het deksel van de Ark stonden twee cherubim, twee engelenfiguren. Met hun vleugelen vormden zij een soort baldakijn boven de troon van God. Tussen deze engelenfiguren was God als Koning gezeten op Zijn troon. Hij zat tussen de cherubim op het deksel van de Ark. Dit deksel was Zijn troon. Op dit deksel sprengde de hogepriester jaarlijks het bloed van het zondoffer. De Schrift spreekt daarom over Gods troon als *de genadetroon.* Vanaf deze genadetroon, zo zegt Psalm 99, regeert de HEERE. De verzoende God regeert onze wereld. Justinus de Martelaar voegde aan de woorden van Psalm 99 toe: *De HEERE regeert,* vanaf het hout. Hij bedoelde vanaf het kruis van Golgotha. God is gezeten op een troon waarop het bloed der verzoening is gesprengd. Van zo'n troon komt vergeving voor het schuldverslagen hart; kracht om het kruis te dragen en houvast temidden van het woeden der volken.

De verzoende God regeert. Hij regeert vanaf een troon waarop het bloed van Christus is gesprengd.

Het wil zeggen dat God de dingen alzo

regeert, dat Gods gemeente de door Christus verworven zaligheid zal verkrijgen. Het wil zeggen, dat allen die schuldverslagen bij deze genadetroon schuilen niets te vrezen hebben. Van een God, Die op een genadetroon zit, komt voor Gods gemeente een rijke troost. *De HEERE regeert* betekent voor hen, dat alle ding tot hun zaligheid dienen zal. Zelfs het woeden van de volken en het blazen der tirannen. Gods kinderen mogen daarom zeggen: Rust mijn ziel, uw God is Koning! *De HEERE regeert!* Jehovah is Koning! Niet de duivel, noch de geweldhebbers der aarde, maar God regeert. Maar zal die regering ons tot zaligheid zijn? Dan moeten wij als een doodschuldig zondaar tot Zijn genadetroon komen met geen andere bede dan: *O God! Wees mij zondaar genadig!* Het zal zo meevallen voor allen, die vrezend en bedroefd over hun zonden tot Gods genadetroon de toevlucht zoeken. Tot hun verwondering zullen zij zien: Er is bloed op Gods troon. Het bloed van Jezus Christus, dat betere dingen spreekt dan Abel.

Maar wie weigert voor Gods troon te buigen, zal ervaren: *Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter. Gij zult hen in stukken slaan als een pottenbakkersvat.* Kust daarom de Zoon opdat Hij niet toorne en u op de weg verlaat.

Kapelle (Zld)
Ds. C. Harinck.

Psalm 99 vers 1

*Onze God Die is
Een Koning gewis,
Daarom ook nu raast
Dat volk gans verdwaasd.
Op cherubim voort
Vaart God ongestoord;
Dies moet dat gans aardrijk
Hem vrezen al gelijk.*

*Berijming Petrus Datheen
(ca 1531 – 1588).*

Belijden en Beleven

Ziekentroost (63)

Wij zijn bezig de grote lijn van de Ziekentroost te volgen; een boekje uit 1571, geschreven door ds. Cornelis van Hille. U vindt dit geschrift afgedrukt achter in uw oude psalmboekje. De Ziekentroost wil een korte onderwijzing zijn in het ware geloof en in de weg der zaligheid, om gewillig te sterven. We zijn toegekomen aan de behandeling van een nieuw gedeelte uit De Ziekentroost dat speciaal spreekt over de **verrijzenis der doden**. Daar wordt beleden: *“En hierin hebben wij een grote troost, dat alle gelovigen ten jongste dage zullen opstaan. En Paulus, dit betogende, zegt: Indien er*

geen opstanding der doden is, zo is Christus ook niet opgewekt; zo is ook onze prediking ijdel, en wij worden bevonden valse getuigen”

Als predikant of voorganger in een gemeente kom je dikwijls in aanraking met de dood. Sommige mensen sterven immers plotseling; anderen na een slopende ziekte. Er zijn nog al wat mensen die groot belang hechten aan de laatste woorden die iemand op zijn sterfbed heeft gesproken. En als er geen woorden zijn gesproken, kijken ze naar de gelaatsuitdrukking. Al is het dan dat in de rouwdagen veel over dat moment van iemands sterven

wordt gesproken, toch zijn die laatste momenten van iemands leven niet bepalend. Het gaat erom of iemand tussen wieg en graf echte kennis heeft gekregen aan zonde en genade; of zo iemand de toevlucht heeft genomen tot het bloed van de Heere Jezus Christus. Het gaat immers om het eenvoudige geloof in Christus. Aan Hem heeft Gods kind genoeg in leven en in sterven; dus ook als het stervensuur komt.

Wat is het gelukkig als iemand sterft in de Heere en ontslapen mag in de Heiland. Dat is een voorbode van de opstanding uit de dood. Bij de wederkomst van Christus zullen al degenen die in de Heere ontslapen zijn uit het stof der aarde opstaan en een nieuw, verheerlijkt lichaam ontvangen.

Het is een groot voorrecht als het God behaagt aan een stervende in de laatste ure van zijn of haar leven zicht te geven op de wederopstanding der

doden. Nergens immers wordt duidelijker wat de verwoestende gevolgen van onze zonden zijn geweest dan op een sterfbed. Het loon, de beloning die de zonde uitbetaalt is immers de dood. De mens is uit het stof der aarde geschapen en moet er om der wille van de zonde naar weerkeren. Ook Gods kinderen moeten die weg gaan; de weg van alle vlees. Alleen is er wel een groot verschil tussen hen die de Heere vrezen en die dat niet doen. Gods kinderen sterven wel, maar niet als degenen die geen hoop hebben. Zij zullen immers ten jongste dage opstaan.

Over de wederopstanding der doden heeft Paulus in 1 Corinthe 15 indringende woorden gesproken. Hij heeft zijn lezers duidelijk gewezen op het vaste fundament van de belijdenis van de opstanding van Christus uit de dood. Paulus wijst naar het onopgeefbare artikel in de belijdenis van de kerk: de opstanding van Christus uit de doden. Tegenover de dwaalleraars die beweerden dat er geen opstanding der doden is houdt Paulus die belijdenis vast. Lees u de verzen 3 en 4 maar eens van 1 Corinthe 15.

Wie dat vaste fundament van die belijdenis verlaat komt op levensgevaarlijk terrein. Paulus wijst hen dan ook op de gevolgen van het loslaten van die belijdenis. Die zijn heel ingrijpend: "*Indien er geen opstanding der doden is, zo is ook Christus niet opgewekt, zo is dan onze prediking ijdel, en ijdel is ook uw geloof; zo worden wij bevonden valse getuigen Gods; want wij hebben van God getuigd, dat Hij Christus heeft opgewekt, Dien Hij niet opgewekt heeft, zo namelijk de doden niet opgewekt worden*"(1 Cor 15: 13 -15).

Dit is de basis van het geloof en de grond van de christelijke hoop. Wie van dit fundament afgaat, laat alles los. Want als er geen opstanding der

Blij vooruitzicht

*Vreemdeling op aarde blijven,
omdat niets hier kan beklijven,
alles, alles zal vergaan
en dan blij en zeker weten,
dat je naar Gods Naam mag heten
en voor eeuwig op zult staan.*

*Om verwonderd te aanschouwen,
dat je blindelings vertrouwen,
zo gegrond was, zo terecht,
dat je, elk verdriet te boven,
God met hart en ziel zult loven,
vervolmaakt aan Hem gehecht.*

*Co 't Hart, "VERTROUWEN DAT GOD
LEIDT ", uitg Kok
Voorhoeve, Kampen, 1995.*

doden is, dan is ook Christus niet opgewekt. Wie de opstanding der doden loochent, kan ook niet geloven in een opgestane Christus. Juist de opgestane Christus is de kern van de apostolische prediking. Als Christus dus niet is opgewekt, dan is de prediking van het Evangelie ijdel, zonder inhoud. Dan zijn de apostelen dus leugenaars. Dan is er dus ook geen vergeving der zonden; ja dan zijn allen die in Christus ontslapen zijn, voor eeuwig verloren.

Dan zijn wij de ellendigste mensen die er op de wereld rondlopen en heeft het geen zin om te geloven. Met de opstanding staat of valt alle troost.

Daarom spreken we in alle ernst, met grote nadruk het geloofsartikel na: "Ik geloof in de opstanding des vleses". Dit mijn vlees, dat nu aan de afbraak onderhevig is, zal door de kracht van Christus opgewekt worden en weer met mijn ziel verenigd worden. Verlost van de zonde en van de dood zal het eens aan het heerlijk lichaam van Christus gelijkvormig worden.

Wat een uitzicht BRUIDSGEMEENTE. De Bruidegom komt; Zijn komst is nabij!

*Harderwijk
ds J Oosterbroek*

Draagt elkanders lasten

Beste lezer,
De discipelen van de Heere Jezus waren mensen zoals u en ik. Heel verschillend. Door Jezus bij elkaar gebracht. Een wonderlijk groepje mannen met ieder zijn eigenaardigheden. Deze mannen zijn Jezus gevolgd en hebben alles opgegeven wat ze hadden. Toch had Jezus zelf nóg meer over voor een ander: Hij gaf zijn leven voor ons! Dit is een geweldige troost voor u, voor ons. Heeft u zorgen, moeiten, problemen: vlucht tot Hem!

*Neem, Heer, mijn beide handen en leid uw kind,
tot ik aan d' eeuw'ge stranden de ruste vind!
Te zwaar valt m' elke schrede, als 'k U verlaat.
O, neem mij met U mede, daar waar Gij gaat.*

*O, doe genaad' ervaren aan 't bevend hart,
en breng het tot bedaren bij vreugd en smart!*

*Laat m' aan uw voeten rusten, mij,
hulp'loos kind,
vertrouwen en berusten, voor d' uitkomst blind!*

*En blijft m' ook soms verborgen uw grote macht,
Gij voert mij tot de morgen, ook door de nacht.
Neem dan mijn beide handen en leid uw kind,
tot ik aan d' eeuw'ge stranden de ruste vind!*

Verjaardagskalender

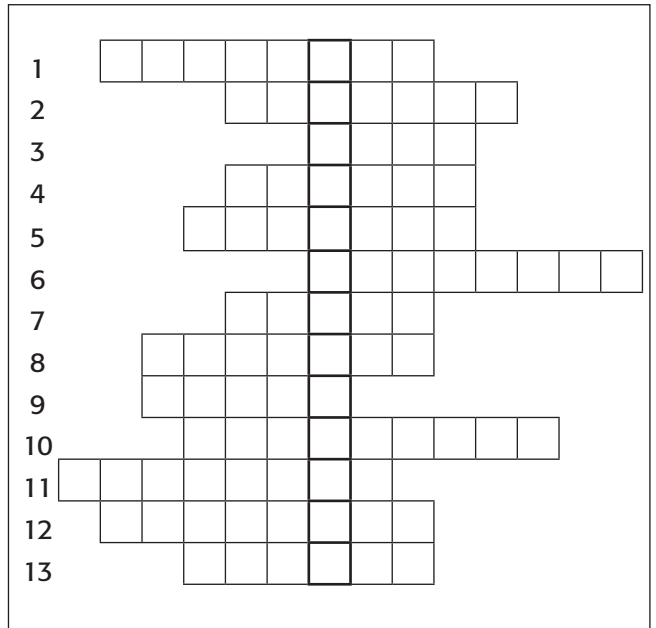
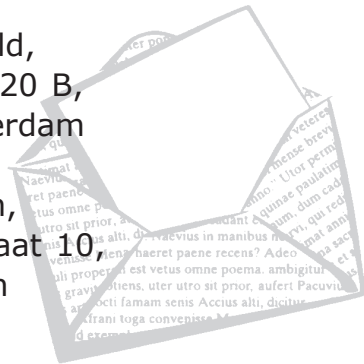
3 nov.	Marjolijn Petersen-Boekholt,
Kamperweg 1,
3774 LG Kootwijkerbroek
6 nov.	Mevr. A. Hofland,
Westduinweg 1385,
2483 AZ Scheveningen
13 nov.	Mevr. H. Kat- Oldejans,
Het Haagje 89-22,
7902 LD Hoogeveen

Brievenbus

Alma Sierreveld,
Vuurpijlstraat 20 B,
3053 EZ Rotterdam

Mevr. Veldman,
De Klénckestraat 10,
9402 JK Assen

Dhr. L. Baaij,
Zorgcentrum 'de Schutse', Kamer 116,
F.M. Boogaardweg 10,
4697 GM St. Annaland

Puzzelhoek

Voor deze puzzel moet u op zoek naar de volgelingen van Jezus. De oplossing kunt u lezen in het dik omliggende vak. U kunt de oplossing insturen tot 1 december.

1. Deze man werd in Judas plaats discipel (Hand. 1:26)
2. De zoon van Alféüs (Matt. 10:3)
3. Een tollenaar (Luk. 5:27)
4. Andere naam voor Didymus (Joh. 20:24)
5. Broer van Johannes (Matt. 10:2)
6. Deze man kwam uit Bethsaïda (Joh. 1:45)
7. Wie zou Jezus verraden?
8. Broer van Simon Petrus (Joh. 1:41)
9. Deze man had 'Zeloot' als bijnaam (Hand. 1:13)
10. Wie werd gevonden door Filippus? (Joh. 1:46)
11. De discipel welke Jezus liefhad
12. Welke toenaam had Lebbeüs? (Matt. 10:3)
13. Haantje de voorste.

De oplossing van de september-puzzel is: "Het heil is des Heeren"

Vriendelijke groeten van:

Willeke Breederveld

Capellerij 3

3252 CG GOEDEREDE

telefoon: 0187-492281

email: wbreederveld@solcon.nl

Eenzaam maar niet alleen

*Er is zoveel wat ik niet kan,
hoe graag ik het zou willen,
In levenshonger, niet te stillen,
een zwakte dragend met elan.*

*'k Zie mensen om mij heen bewegen,
zij doen hun werk en vaak nog meer.
'k Heb op hun vragen geen verweer,
hun onbegrip maakt mij verlegen.*

*Ik zit gevangen binnen grenzen
van zwakte en van eenzaamheid
En niemand weet hoezeer ik lijd,
Ik ben ongrijpbaar voor de mensen.*

*Maar God ziet daag'lijks in mijn hart,
Hij kent mijn nood, Hij stilt mijn smart!*

De twaalven (VI)

De verwarring door Jezus' dood

Jezus' optreden verwekte groot opzien onder de Joden. Vooral in Galilea werd Jezus bijzonder populair. Toen het gerucht van Zijn prediking en wonderen zich verspreidde, kwamen grote menigten van mensen tot Hem om genezen te worden en om Hem te horen prediken. We lezen voortdurend van grote massa's mensen die zich rondom Jezus verdrongen. Hij leerde zo anders dan de Schriftgeleerden. De mensen waren verslagen over Zijn leer. Daarbij kwamen de vele geneeswonderen, die Hij verrichte. Het trok duizenden mensen, die Hem wilden horen en een wonder hoopten te zien. In Lukas 5 wordt ons meegedeeld, dat Jezus aan de oever van het meer van Genesareth de mensen het Woord Gods verkondigde. De menigte luisteraars werd zo groot, dat men steeds verder naar voren drong om Jezus te kunnen horen. Jezus moest in een scheepje gaan om niet door de menigte in het water gedrongen te worden. Velen geloofden dat met Jezus de lang beloofde Messias was gekomen. Men spreekt in dit opzicht wel van de 'Galilese lente'. Maar het tij begon al spoedig te keren.

De eersten, die zich tegen Hem keerden waren de leidlieden van Israël, de Farizeeën en Schriftgeleerden, de priesters en de leden van het Sanhedrin. Jezus ontmaskerde deze godsdienstige elite als geveinsden en huichelaars. Hij hekelde hun geveinsdheid. Hij veroordeelde hun eigenwillige uitleg van Gods geboden en de vele lasten die zij het volk oplegden. Hij beschuldigde hen, dat zij Gods gebod krachteloos gemaakt hadden door hun eigen inzetten en

sprak: *Gij geveinsden! Wel heeft Jesaja van u geprofeteerd, zeggende: Dit volk genaakt Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver van Mij. Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen die geboden van mensen zijn.* Matth. 15:9. Als gevolg daarvan werden zij de grootste vijanden van Jezus, die wegen zochten om Hem het zwijgen op te leggen. Zo lezen we bij Lukas: *En zij werden vervuld met uitzinnigheid en spraken samen met elkander wat zij Jezus doen zouden.* Luk.9:11.

Maar ook bij de enthousiaste menigte begon het tij na ongeveer een jaar te keren. Een voorbeeld daarvan vinden we beschreven in Johannes 6. De menigte, die op zo'n wonderbare wijze gevoed was met vijf broden en twee vissen, zoekt de andere dag Jezus weer op. Jezus beschuldigde hen, dat zij Hem alleen maar zochten omdat Hij hen brood te eten had gegeven. Hij vermaande hen om brood voor hun zielen te zoeken. Hij stelde Zich dan aan hen voor als het Brood dat uit de hemel is neergedaald. Hij leerde hen dat alleen wanneer zij van dit brood aten, zij nooit meer zouden hongeren. Hij verklaarde plechtig: *Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u. Tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelf.* Joh. 6:53. Het waren diepe woorden met een diepe geestelijke strekking. Het was een heenwijzing naar Zijn verzoenend lijden en sterven. Hij voegde er aan toe, dat een mens dit niet geloven kan, tenzij het hem gegeven wordt van Zijn Vader. Toen de menigte dit alles hoorde werden zij geërgerd en keerden Hem de rug toe.

Het conflict met de Joodse leiders bereikte een hoogtepunt na de opwekking van Lazarus. De indruk van dit wonder was zo groot, dat velen geloofden dat Jezus de Messias was. De Joodse leiders werden bevreesd dat hun posities in gevaar zouden komen.

Zij oordeelden dat er maar één oplossing was: Jezus moet gedood worden! Geholpen door Judas werd Jezus 's nachts gevangen genomen en op hun eis door Pontius Pilatus veroordeeld tot de kruisdood.

Het optreden van Jezus, dat zo voor spoedig was begonnen, eindigde in de tragedie van de kruisiging op Golgotha. En ook het discipelschap van de twaalfen eindigde triest en teleurstellend.

Toen Jezus gevangen werd genomen in de stille hof van de olijven, dachten zij alleen aan hun eigen veiligheid. Zij lieten Hem alleen en vluchten weg. Eén van de discipelen, Judas, werd een verrader en een andere discipel, Petrus, verloochende Jezus en zwoer dat hij Hem niet kende. Zo werden de woorden van Jezus vervuld: *Gij zult allen geërgerd worden in deze nacht; want er is geschreven: Ik zal de Herder slaan en de schapen der kudde zullen worden verstrooid.* Matth.

26:31. Er bleef na Jezus' dood slechts een kleine groep angstige, verdrietige en verslagen volgelingen van Jezus over. Jezus' dood heeft de twaalf discipelen in grote verwarring gebracht. De kruisiging van Jezus was voor hen een onbegrijpelijk mysterie. Zij begrepen niet hoe dit ooit had kunnen gebeuren. Uit hetgeen ons de vier evangelienschrijvers meedelen, blijkt, dat met de dood van Jezus een streep is gekomen door al hun verwachtingen. De discipelen van Jezus en de vrouwen waren ontgoocheld door Jezus' sterven op het kruis. Het lang verwachte Koninkrijk van de Messias was niet gekomen. Integendeel! Jezus was gestorven en begraven. Zij moes-

ten wel geloven dat Jezus niet de beloofde Messias was, anders zou God niet hebben toegestaan dat Hij werd gekruisigd. Met de dood en de begrafenis van Jezus scheen alles voorbij te zijn. De klacht van twee van Jezus' volgelingen, die naar Emmaüs reisden, vertolkt de ontgoocheling van al de andere volgelingen van Jezus: *En wij hoopten dat Hij was Dengene, Die Israël verlossen zou.* (Luk, 24:21).

Het leek alsof hun opleiding tot apostel een mislukking was geworden. Zij scheenen alles wat Jezus hen had verteld over Zijn lijden en kruisdood vergeten te zijn. Zij dachten er niet aan, dat Hij hen nadrukkelijk had geleerd: *dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en ten derden dage opgewekt worden.* In plaats dat zij elkaar bemoedigden met het feit, dat Jezus gezegd had dat Hij ten derden dage weder op zou staan, zaten de discipelen en de vrouwen verslagen bijeen in het huis van Maria, de moeder van Markus. Zij hadden het toegangshek en de deuren van de woning op slot gedaan, omdat zij bang waren dat de haat van de vijanden van Jezus zich nu ook tegen hen zou keren.

De discipelen waren vol verwarring en diep ontgoocheld; de vrouwen treurden en rouwden om de dood van Jezus. Er was hen na de dood van Jezus niets meer overgebleven om op te hopen. Het was voorbij! Jezus was niet meer. De vijanden hadden getriomfeerd. Het beloofde Godsrijk, dat Israël uit zijn vernedering zou verheffen en vrede op aarde zou brengen, was niet door Jezus gerealiseerd. Hij kon naar hun Joodse bevatting dan ook niet de Messias zijn. Maar toen brak de Paasmorgen aan. (wordt vervolgd)

*Kapelle(Zld)
Ds C Harinck*

Zeker weten (5)

Geloof en geloven is helemaal het werk van God. Daarom is zekerheid van het geloof volstrekt gave van Hem. We zijn van het begin tot het einde volstrekt afhankelijk van de Heilige Geest.

Zeker zijn van...

Wanneer het echte geloof geloof in God is, is de zekerheid van het geloof alleen buiten onszelf te vinden...in God.

Echt geloof is zeker weten wie God is en de zekerheid van het geloof is je helemaal aan deze God toevertrouwen. Geloven is in zichzelf zeker weten én vast vertrouwen. Niet in de eerste plaats dat ik kind van God ben, maar zeker weten dat God God is en dat ik op Hem aan kan.

Geloven begint met het kennen van God. Daarbij gaat het om het kennen door ontmoeting. Het is een kennen met je hart. Zó God kennen dat je op Hem vertrouwt. Men noemt dit wel een bevindelijk kennen. Een diep ontzag hebben voor God als de Heilige, Die het kwaad niet kan verdragen. Tegelijk vanuit liefde tot Hem alles aan Hem belijden en Hem aanroepen met heel je hart, omdat Hij dichtbij is.

Jesaja verkondigt dat de HEERE woont in de hoge en in het verhevene en tegelijk bij hen die verbroken van hart en verslagen van geest zijn. God woont niet bij de farizeeër, maar wel bij de tollenaar.

Zo kunnen we terecht zeggen dat geloof gave is en eveneens opgave. Want hoe meer we geloven dat alleen God ons het geloof kan geven, des te dringender zoeken we God en wenden we ons tot Hem om heil.

In het Oude Testament komen we doorgaans het woord vertrouwen tegen, in het Nieuwe Testament vrijwel altijd het woord geloven. In beide woorden gaat het om het met God eens te worden, om

het beamen van het Woord van God.

Bij de een wordt het geloof gewerkt op een onopvallende manier en is het er al vanaf de kinderjaren. Bij de ander komt er veel meer aan te pas door ingrijpende gebeurtenissen. Maar hoe de Heilige Geest het geloof ook werkt, het betekent altijd het leren kennen van God en het vertrouwen op Hem. Zo groeit ook dit kennen en vertrouwen.

Ik weet in Wie ik geloofd heb! En ik ben verzekerd!

Zekerheid

Het kleinste geloof gaat gepaard met zekerheid. Naarmate het geloof groeit neemt ook de zekerheid toe. Zekerheid is niet een aparte gave náást het geloof. Wel is waar dat naarmate het geloof sterker wordt, de zekerheid toeneemt. Want het is de zekerheid van het gelóóf. Een klein kind wordt vaak heen en weer geslingerd. Wanneer je eenmaal volwassen bent geworden, komt er meer vastheid. Zo is het ook met het geloof. Om een ander beeld te gebruiken: wanneer je pas verkering hebt, kun je enorm blij zijn, maar wat ken je elkaar? Door de jaren heen groeit, als het goed is, de liefde, zodat je elkaar door en door kent. Wellicht is de liefde wat minder emotioneel geworden, maar wel dieper, hechter. Er groeit trouw en daarop komt het aan. Zo leer je God kennen in Zijn trouw en komt er ook een trouwe omgang met Hem, dat je tot vast vertrouwen doet groeien.

Niet dat we dan geen enkele twijfel meer kennen.

Want, al zijn we verlost van de heer-

schappij van de duivel, de satan valt ons meer dan eens aan. Hij probeert daarbij altijd iets tussen God en ons in te gooien, zodat we gaan twijfelen. Twijfelen aan God, aan Zijn Woord, aan Zijn beloften. Ook aan ons eigen geloof, aan onze liefde tot God en aan zoveel dingen meer. We kunnen zo bestreden worden dat alles lijkt te wankelen.

Thomas, die zoveel van de Heere Jezus gezien heeft, kon maar niet geloven dat Hij was opgestaan uit de doden. En hij zei het ook nog.

Sommigen hebben vanwege hun karakter veel last van twijfel. Zij twijfelen er aan of zij de deur goed gesloten hebben en gaan terug om nog eens te kijken of zij het wel gedaan hebben. Deze karaktertrek komt in het geloofsleven terug en kan heel onzeker maken. Ook door ziekte of door het gebruik van medicijnen kunnen we allerlei twijfelingen meemaken en weinig verweer hebben tegen aanvallen van de boze.

Door onze opvoeding, door het onderwijs dat we kregen en zelfs door een bepaalde prediking is het mogelijk telkens te twijfelen. Dan is het moeilijk om te komen tot de vaste zekerheid van het geloof.

In ons jongste belijdenisgeschrift, de Dordtse Leerregels worden in hoofdstuk 5, paragraaf 11 onderscheiden twijfelingen genoemd. Het is van belang dat we daar goede aandacht aan geven. Ook om te zien dat ons niets vreemds overkomt wanneer we als gelovigen te maken hebben met diverse twijfels. We komen het al eerder tegen in de Psalmen. De strijd van het geloof hoort wezenlijk bij het geloof.

Vandaar dat Paulus Timotheus ertoe oproept: *strijd de goede strijd van het geloof!*

Ede

J. Van Amstel

JESAJA 46 vers 4

*Tot in de grijze ouderdom
Wilt Gij mij dragen, Heer'.
Het staat geschreven in Uw Woord.
Ik lees, herlees het telkens weer.*

*Want tot in grijze ouderdom
zult Gij dezelfde zijn.
En – wordt mijn lichaam oud en stram –
Mijn Trooster in de pijn!*

*Tot om de grijze ouderdom
wanneer mijn kracht vergaat,
zult Gij mijn hulp en toevlucht zijn,
die mij terzijde staat.*

*Als in de grijze ouderdom
de levenslast mij plaagt;
als het zo stil wordt om mij heen,
zijt Gij het die mij schraagt.*

*Tot in de grijze ouderdom
hebt Gij mij liefgehad
Gij draagt mij door de doodsvallei
naar huis, de hemelstad.*

*En eenmaal in Uw heerlijkheid
-geen grijsheid is meer daar –
zult Gij vernieuwen mijn kracht;
Gij maakt Uw heilsbeloften waar.*

Ingezonden door een lezer van ons blad

Tel uw zegeningen

Een mevrouw van rond de vijftig wandelt met een paar kinderen door het park. De kinderen rennen naar het klimrek en de vrouw ploft neer op een bankje naast een wat oudere vrouw. Ze kijkt naar de oudere vrouw en zegt: "Mijn leven is een routine. 's Ochtends komt mijn dochter haar twee kinderen brengen. Ik maak dan het ontbijt klaar en samen zitten we dan te smullen. Daarna wassen we af en maken we een wandeling in het park. Precies om 12:00 uur lunchen we voor de TV, of gaan we picknicken als het weer het toelaat. Wanneer we terug zijn, begin ik meteen met het avondeten. Rond vijf uur is de tafel dan gedekt en als mijn dochter dan van haar werk terug komt, gaan we met zijn allen aan tafel. En zo is er dan weer een hele dag voorbij gegaan. Mijn leven is echt saai. Ik lijk wel een slavin".

De andere vrouw bleef voor zich uit kijken, zonder iets te zeggen. De eerste vrouw zei: "En u, heeft u ook zo'n routinematig leven? Uw leven kan toch nooit zo mooi zijn, als u hier ook zo moederziel alleen in het park zit?"

Toen begon die oudere mevrouw te praten: "Eigenlijk heb ik niets om over te klagen. Ik heb een lieve verpleegkundige die me elke dag hier naar het park toe rijdt, zodat ik deze kinderen kan zien spelen. Ik heb zelf namelijk geen kleinkinderen en als ik deze kinderen hoor lachen, dan doet me dat veel goed. Later komt een taxi me ophalen en die brengt me naar het ziekenhuis. Daar bezoek ik zieke mensen, zodat die mensen en ikzelf ook iemand hebben om mee te praten. Familie heb ik zelf namelijk niet 's Avonds komt de taxi me

weer ophalen om me mee te nemen naar mijn tehuis waar ik woon. En zo gaat mijn gezegende dag weer voorbij. Ik heb niets om te klagen, ik heb alleen maar veel om voor te danken, namelijk dat mijn ogen nog steeds al deze mooie dingen kunnen zien." En inderdaad, daar kwam de taxi om de dame op te halen. De man reed haar weg in haar rolstoel, richting de auto. De eerste vrouw dacht nu heel diep na. "Dit kan niet waar zijn. Ik kan lopen, ik heb een dochter, mijn kleinkinderen, een eigen huis en ik zit te klagen".

Is uw leven net als van die eerste vrouw, of van die tweede? Moeten anderen uw zegeningen voor u tellen, of kunt u het zelf? Dankt u God voor alles, of moet God elke dag uw klachten weer aanhoren? Tel uw zegeningen en vergeet ze niet. Dank God voor al het goede dat Hij u dagelijks geeft.

*Tel uw zegeningen één voor één,
Tel ze allen en vergeet er geen.
Tel ze allen, noem ze één voor één
En je ziet Gods liefde, dan door alles heen.*

Joh.de Heer nr. 256

*Gods wegen zijn duister, maar
het duister ligt slechts in onze
ogen, niet op Zijn wegen.*

Bericht van de penningmeester:

Hartelijk dank

In de afgelopen periode ontvingen wij van onze lezers(essen)een bedrag van € 465.-

Op ons verzoek aan de diaconieën en kerken voor een bijdrage in onze kosten van de drukkerij en de verzendkosten van ons blad is aan giften ontvangen € 1.565, -.

Door de diaconie is één collecte gehouden met een opbrengst van € 377, -

Wij zijn bijzonder blij met deze bijdragen en giften.

Maakt u gebruik van internet, dan kunt u alle informatie over ons blad en de abonnementen vinden onder de website naam www.krachtnaarkruis.nl.

Adreswijzigingen en opgave van nieuwe abonnementen kunnen ook via de website worden doorgegeven.

Den Haag, 14 oktober 2014.

*Enno de Jong
penningmeester.*

Colofon

Dagelijks bestuur van de Stichting:

Ds. J. Willemsen, voorzitter, PKN (hervormd), Dirksland

Ds. J. Oosterbroek, secretaris, Chr. Geref., Harderwijk

Dhr. E. de Jong, penningmeester, PKN (gereformeerd), Den Haag

Ds. C. Bos, alg.adjunkt, PKN (hervormd), Benschop

Eindredacteur:

Ds. J. Oosterbroek, Voorste Wei 23, 3844 JW Harderwijk, tel. 06 27114366. Tevens adres voor kopij.

e-mail: oosterbroekj@yahoo.co.uk

Medewerkers:

Ds. J. Van Amstel, Chr. Geref., Ede Mevrouw W. Breederveld, PKN (hervormd), Goedereede

Ds. C. Harinck, Gereformeerde Gemeenten, Kapelle

Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church, Straffordville, Ontario, Canada

Ds J. P. Strietman, PKN (gereformeerd), Kollumerzwaag

Ds. L.C. Talsma, PKN (hervormd), Wapenveld

Mevrouw M. A. Tanis, Chr. Geref., Sommelsdijk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);

alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10,00 per jaar;

het banknummer is : NL 40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te den Haag;

opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnementen@krachtnaarkruis.nl of KnK, Meppelweg 497, 2544 AM Den Haag;

alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.nl